

Skattavakt PwC

Fréttabréf Skatta- og lögfræðisviðs

Skattavaktin er mánaðarlegt fréttabréf PwC hf. þar sem sérfræðingar á Skatta- og lögfræðisviði félagsins skrifa um athyglisvert efni tengt skattarétti. Leitast er við að gera grein fyrir nýju efni, hvort sem um er að ræða dóma, lög, frumvörp, úrskurði eða stjórnvaldsákvarðanir.

Efnisyfirlit

Ný lög

Samþykkt hafa verið á Alþingi lög um breyting á lögum nr. 90/2003 um tekjuskatt. Lögin varða annars vegar ívilnun vegna endurbóta og viðhalds og hins vegar breytingu á reglum varðandi skattalega meðferð á eftirgjöf skulda. Jafnframt hafa verið sett lög um ívilnanir vegna nýfjárfestinga á Íslandi og snúa þau meðal annars að skattaívilnunum sem veitt eru fyrirtækjum sem standa að nýfjárfestingu í atvinnurekstri.

Hæstaréttardómur nr. 372/2010

Staðfestur var úrskurður héraðsdóms þar sem felld var úr gildi ákvörðun sýslumanns um að kyrrsetning á eignum A, vegna rökstudds gruns um refsivert brot gegn lögum nr. 50/1988 um virðisaukaskatt, næði fram að ganga.

Bindandi álit RSK 5/10

Bindandi álit ríkisskattstjóra frá 19. maí 2010 varðar sölurétt á hlutabréfum.

Ný Lög - Lög um ívilnanir vegna nýfjárfestinga á Íslandi.

Nýlega voru samþykkt lög um ívilnanir vegna nýfjárfestinga á Íslandi. Markmið laganna er að efla nýfjárfestingu í atvinnurekstri, samkeppnishæfni Íslands og byggðapróun með því að tilgreina hvaða ívilnanir heimilt er að veita vegna nýfjárfestinga hér á landi og hvernig þeim skuli beitt.

Í 9. gr. laganna er meðal annars gert ráð fyrir tilteknum skattalegum ívilnunum sem standa til boða fyrir þau fyrirtæki sem uppfylla skilyrði laganna. Þannig á félag sem stofnað er um nýfjárfestingu og uppfyllir öll skilyrði laganna fyrir veitingu ívilunar rétt á eftirfarandi skattalegum ívilnunum:

- Tekjuskattshlutfall viðkomandi félags skal aldrei vera hærra en það tekjuskattshlutfall sem í gildi er þegar samningur um veitingu ívilunar er gerður við félagið.
- Á því ári þegar nýjar eignir eru teknar í notkun getur félagið valið að fyrna þær í hlutfalli við notkun á árinu í stað fullrar árlegrar fyrningar skv. 34. gr. laga nr. 90/2003, um tekjuskatt. Þrátt fyrir ákvæði 42. gr. laga nr. 90/2003, um tekjuskatt, skal félaginu heimilt að fyrna eignir sínar að fullu.
- Félagið skal undanþegið iðnaðarmálagjaldi og markaðsgjaldi.
- Stimpilgjöld skulu vera 0,15% af öllum stimpilskyldum skjölum sem félagið gefur út eða stofnað er til í tengslum við uppbyggingu viðkomandi fjárfestingarverkefnis.
- Félagið skal undanþegið ákvæðum 1., 4. og 5. tölul. 1. mgr. 14. gr. laga nr. 146/1996, um öryggi raforkuvirkja, neysluveitna og raffanga.
- Skatthlutfall fasteignaskatts viðkomandi félags skal vera 30% lægra en lögbundið hámark að viðbættu álagi skv. II. kafla laga nr. 4/1995, um tekjustofna sveitarfélaga.
- Almenn tryggingagjald viðkomandi félags skal vera 20% lægra en það sem kveðið er á um í 3. mgr. 2. gr. laga nr. 113/1990, um tryggingagjald.
- Innflutningur og kaup félagsins eða einhvers fyrir þess hönd hérlandis á byggingarefnum, vélum og tækjum og öðrum fjárfestingarvörum og varahlutum vegna viðkomandi fjárfestingarverkefnis, svo og til reksturs þess, skulu vera undanþegin tollum og vörugjöldum.

Framagreind frávik frá almennum reglum um skatta og opinber gjöld gilda í 10 ár frá því að viðkomandi skattskylda eða gjaldskylda myndast hjá því félagi sem ívilunar nýtur, þó aldrei lengur en í 13 ár frá undirritun samnings um ívilnun.

Félag sem ívilunar nýtur samkvæmt grein þessari skal, að öðru leyti greiða skatta og önnur opinber gjöld sem almennt eru lögð á hér á landi eftir þeim reglum sem um þau gilda samkvæmt lögum á hverjum tíma. Almenn ákvæði íslenskra laga um tekjuskatt, virðisaukaskatt og gjöld sem sveitarfélög leggja á og í gildi eru á hverjum tíma og varða skattframtal, framtalsfrest, álagningu, endurskoðun, endurálagningu, innheimtu, gjalddaga og greiðslu, sem og aðrar uppgjorsreglur varðandi tekjuskatt, virðisaukaskatt og gjöld sem sveitarfélög leggja á, auk andmæla og ágreinings í tengslum við þau, skulu gilda um viðkomandi félag.

Við mat á því hvort veita eigi ívilnun vegna nýfjárfestingar samkvæmt lögum þessum skal ítarlegum skilyrðum vera fullnægt. T.a. m. skal stofna sérstakt félag um fjárfestingarverkefnið á Íslandi; íslenskt útibú eða umboðsskrifstofa félags sem skráð er í aðildarríki samningsins um Evrópska efnahagssvæðið telst sérstakt félag. Fyrirliggjandi skulu vera greinargóðar upplýsingar um viðkomandi fjárfestingarverkefni, þá aðila sem að því standa og hvernig fjármögnun er háttað og a.m.k. 65% af fjárfestingarkostnaði skulu fjármögnuð án ríkisaðstoðar. Þar af skulu að lágmarki 20% fjármögnuð af eigin fé þess aðila sem sækir um ívilnun. Þá skal árleg velta fyrirhugaðs fjárfestingarverkefnis vera a.m.k. 300 millj. kr. eða skapa a.m.k. 20 ársverk hjá umsóknaraðila við rekstur fjárfestingarverkefnis á fyrstu tveimur árum þess.

Heimildir stjórnvalda til að veita ívilnun á grundvelli byggðaaðstoðar takmarkast af skuldbindingum íslenskra stjórnvalda skv. 61.–64. gr. samningsins um Evrópska efnahagssvæðið, sbr. lög nr. 2/1993, um Evrópska efnahagssvæðið.

Umsókn um ívilnun vegna nýfjárfestingar á Íslandi skal send iðnaðarráðuneytinu. Sérstök þriggja manna nefnd fer yfir umsóknir og gerir tillögur til iðnaðarráðherra um afgreiðslu.

Lög um breyting á lögum nr. 90/2003, um tekjuskatt (ívilnun vegna endurbóta og viðhalds).

Við lög nr. 90/2003, um tekjuskatt bætist nýtt ákvæði til bráðabirgða sem öðlast þegar gildi.

Kveður það á um að við álagningu opinberra gjalda árin 2011 og 2012 heimilast til frádráttar tekjuskattsstofni skv. 1. tölul. og a-lið 3. tölul. 61. gr. 50% af þeirri fjárhæð sem greidd er vegna vinnu án virðisaukaskatts sem unnin er á árunum 2010 og 2011, að hámarki 200.000 kr. hjá einstaklingi og 300.000 kr. hjá hjónum og samsköttuðum, vegna viðhalds og endurbóta á íbúðar- og frístundahúsnæði til eigin nota.

Heimild þessi tekur einnig til viðhalds og endurbóta á útleigðu íbúðarhúsnæði utan atvinnurekstrar að teknu tilliti til þeirrar frádráttarheimildar sem gildir samtals um þá vinnu sem greitt er fyrir innan ársins vegna framangreindra framkvæmda.

Frádráttur hjóna og samskattaðra einstaklinga skal koma til lækkunar hjá þeim sem hærri hefur tekjuskattsstofninn.

Frádráttur er háður því skilyrði að staðin hafi verið skil á fullgildum reikningum vegna endurgreiðslu virðisaukaskatts af sama tilefni þar sem vinnuþáttur er samtals að lágmarki 50.000 kr., sbr. 42. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, með áorðnum breytingum. Þá skal skila launamiðum eða öðrum gögnum á þann hátt sem ríkisskattstjóri ákveður. Sækja þarf um frádráttinn samhliða umsókn um endurgreiðslu á virðisaukaskatti á þar til gerðu eyðublaði ríkisskattstjóra innan hvers árs fyrir sig og í síðasta lagi fyrir 1. febrúar árið 2011 vegna tekjuársins 2010 og 1. febrúar árið 2012 vegna tekjuársins 2011.

Frádrátturinn ákvarðast og afmarkast við álagningu opinberra gjalda 2011 vegna tekjuársins 2010 og álagningu 2012 vegna tekjuársins 2011, sbr. 98. gr., sbr. og 99. gr.

Lög um breyting á lögum nr. 90/2003 um tekjuskatt (skattaleg meðferð á eftirgjöf skulda)

Við lög 90/2003 bætast tvö ný bráðabirgðaákvæði sem öðlast þegar gildi. Ákvæðin varða tímabundna ráðstöfun í tengslum við skattalega meðferð á eftirgjöf skulda hjá einstaklingum annars vegar og lögaðilum og aðilum í sjálfstæðum atvinnurekstri hins vegar.

Að meginstefnu til hafa tekjuskattslögin kveðið á um að eftirgjöf skulda sem tengjast atvinnurekstri hefur verið skattskyld. Sama er að segja um eftirgjöf skulda hjá einstaklingum nema slík eftirgjöf standi í tengslum við gjaldþrot eða nauðasamninga eða þegar sannað er á annan fullnægjandi hátt að eignir sú ekki til fyrir skuldum.

Lögaðilar og aðilar sem stunda atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi

Samkvæmt nýjum ákvæðum til bráðabirgða verður lögaðilum og þeim mönnum sem stunda atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi heimilt að tekjufæra einungis 50% af fengnum eftirstöðvum eftirgjafar skulda vegna rekstrar- og greiðsluerfiðleika á tekjuárunum 2009, 2010 og 2011 allt að samtals 50 millj. kr., og 75% af eftirgjöf umfram samtals 50 millj. kr. á framangreindu tímabili. Skilyrði er að til skuldanna hafi verið stofnað í beinum tengslum við atvinnureksturinn. Þá er þessum aðilum heimilt að fyrna eignir, sem eru fyrnanlegar skv. 33. gr. sömu laga, um fjárhæð sem nemur eftirstöðvum eftirgjafarinnar, sbr. hér að framan, að teknu tilliti til ákvæða 42. gr., á því ári sem eftirgjöf er færð til tekna í skattframtali. Séu engar slíkar eignir til skal heimilt að færa eftirgjöf skulda til tekna með jöfnum fjárhæðum í skattframtölum næstu þriggja ára frá og með því tekjuári sem skuld var gefin eftir.

Skilyrði fyrir slíkri takmörkun á tekjufærslu, fyrningu eða frestun á tekjufærslu er að rekstrartap ársins og yfirfæranlegt rekstrartap hafi verið jafnað, en gera má ráð fyrir að mörg þeirra skuldsettu fyrirtækja sem njóti eftirgjafar skulda hafi safnað upp umtalsverðu tapi sem gengur á móti tekjufærslunni.

Vegna hættu á misnotkun heimildarinnar var ákvæðið ekki látið gilda um eftirgjöf skulda milli móður- og dótturfélaga að því undanskildu þegar fjármálafyrirtæki yfirtaka félög til að tryggja fullnustu kröfu, sbr. 2. mgr. 22. gr. laga nr. 161/2002, um fjármálafyrirtæki. Taki kröfuhafi hlutafé í hinu skuldsetta félagi sem gagngjald fyrir kröfu í stað eftirgjafar skal það talið fullnaðargreiðsla hennar, nema að því marki sem eftirgjöf skuldar er færð til tekna hjá skuldara í samræmi við ákvæðið.

Fram kemur í ákvæðinu að skilmálabreytingar í lánasamningi sem stuðla að því að endurgreiðsla miðist við íslenskar krónur í stað erlends gjaldmiðils telst það vera skilmálabreyting láns en ekki eftirgjöf skuldar í skilningi laganna, þótt uppreiknaður höfuðstóll sé leiðréttur til lækkunar, enda sé breytingin gerð á málefnalegum forsendum og lánskjörum breytt í kjör sem eru almennt í boði við sambærilegar aðstæður. Sama á við ef breyting er gerð á viðmiðunarvísitölu verðtryggðra lána, eða hluti af uppreikningi höfuðstóls verðtryggðra lána er felldur niður. Séu gerðar breytingar á uppreiknuðum eftirstöðvum lána með þessum hætti hefur það því ekki í för með sér skattskyldar rekstrartekjur en þó ber að leiðrétta áður gjaldfærðan fjármagnskostnað til samræmis, enda verður ekki færður til gjalda kostnaður sem fellur ekki í raun á rekstraraðilann.

Einstaklingar

Í 1. mgr. b.liðar ákvæðisins kemur fram að í stað fullrar tekjufærslu á eftirgjöf veðskulda og skulda vegna bílasamninga er einstaklingum utan atvinnurekstrar heimilt að telja ekki til tekna allt að samtals 15 millj. kr. hjá einstaklingi og samtals 30 millj. kr. hjá hjónum eða samsköttuðum vegna greiðsluerfiðleika á tekjuárunum 2009, 2010 og 2011. Fari eftirgjöf fram úr tilgreindum fjárhæðum má falla frá tekjufærslu sem nemur 50% af eftirgjöfinni að hámarki samtals 30 millj. kr. hjá einstaklingi og samtals 60 millj. kr. hjá hjónum eða samsköttuðum, og 25% af eftirgjöf umfram samtals 30 millj. kr. hjá einstaklingi og samtals 60 millj. kr. hjá hjónum eða samsköttuðum á framangreindu tímabili.

Þess ákvæði eiga ekki við um eftirgjöf á upprunalegum höfuðstól að teknu tilliti til afborgana. Skuldin má ekki tengjast atvinnurekstri.

Heimilt skal að fresta tekjufærslu á eftirgjöf skulda manna í tvö ár frá og með því tekjuári sem skuld er gefin eftir. Heimilt skal að færa eftirgjöf skulda til tekna með jöfnum fjárhæðum í skattframtölum næstu fimm ára frá og með því tekjuári þegar skuld var sannanlega gefin eftir eða frá og með því ári þegar tveggja ára frestunartímabili lauk. Ákvæðið á ekki við gildi 3. tölul. 28. gr. um eftirgjöf skulda. Þeir sem ekki hafa þegar fengið úrlausn sinna mála skv. 3. tölul. 28. gr. eða óskað eftir því geta sótt um til ríkisskattstjóra sem skal á grundvelli umsóknar lækka eða fella niður tekjuskattsstofn manns sem myndast hefur vegna eftirgjafar skulda, sbr. 1. mgr. sjá ofar, að loknu tveggja ára frestunartímabili þegar fyrir liggur samkvæmt hlutlægu mati á fjárhagsstöðu skuldara, og eftir atvikum maka hans, að eignaaukning hafi orðið lítil eða engin vegna skuldaniðurfærslna, eða eignir séu litlar sem engar eða aflahæfi sé verulega skert.

Fram kemur í ákvæðinu að skilmálabreytingar sem stuðla að því að endurgreiðsla miðist við íslenskar krónur í stað erlends gjaldmiðils telst ekki vera eftirgjöf skuldar í skilningi laganna, þótt uppreiknaður höfuðstóll sé leiðréttur til lækkunar, enda sé breytingin gerð á málefnalegum forsendum og lánskjörum breytt í kjör sem eru almennt í boði við sambærilegar aðstæður. Sama á við ef breyting er gerð á viðmiðunarvísitölu verðtryggðra lána, eða hluti af uppreikningi höfuðstóls verðtryggðra lána er felldur niður. Leiðréttingar á skuldum sem gerðar eru í tengslum við sértæka skuldaaðlögun og sjálfvirka greiðslujöfnun, sbr. lög nr. 107/2009, um aðgerðir í þágu einstaklinga, heimila og fyrirtækja vegna banka- og gjaldeyrishrunsins, teljast að sama skapi til skilmálabreytinga en ekki eftirgjafar skulda, enda sé framkvæmdin í samræmi við verklagsreglur sem settar hafa verið á grundvelli þeirra laga. Sama á við um leiðréttingu samkvæmt tímabundinni greiðsluadlögun samkvæmt lögum nr. 50/2009, um tímabundna greiðsluadlögun fasteignaveðkrafna á íbúðarhúsnæði.

Í þessu sambandi er rétt að hafa í huga að fram að gildistöku þessa bráðabirgðaákvæðis hefur verið litið svo á að þau opinberu úrræði sem samþykkt hafa verið til lausnar á skuldavanda einstaklinga hafa verið talin falla undir 3. tölul. 28. gr. laganna og því ekki komið til skattskyldu. Fram kemur í greinargerð með frumvarpi því sem varð að lögum þessu að ákvæðið sé ætlað sem viðbótarúrræði og rýri í engu þann rétt sem einstaklingar hafa samkvæmt núgildandi ákvæðum um skattalega meðferð á eftirgjöf skulda. Þannig er ákvæðinu m.a. ætlað að ná til tilvika þar sem eftirgjöf skulda næst í frjálsum samningum milli aðila án tillits til greiðslu- og eignastöðu skuldara. Með því móti ætti að vera unnt að koma þeim einstaklingum, sem alla jafna ættu að geta staðið í skilum með skuldbindingar sínar, til tímabundinnar aðstoðar vegna greiðsluerfiðleika sem ella hefðu getað leitt þá í gjaldþrot.

Dómur Hæstaréttar nr. 372/2010

Staðfestur var úrskurður héraðsdóms þar sem felld var úr gildi ákvörðun sýslumanns um að krafa tollstjóra um kyrrsetningu á eignum A vegna rökstudds gruns um refsivert brot gegn lögum nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, næði fram að ganga.

Málavextir voru þeir að með bréfi Skattrannsóknarstjóra ríkisins til tollstjóra var farið fram á að tollstjóri hlutaðist til um að eignir A að fjárhæð 90.000.000 króna yrðu kyrrsettar til tryggingar greiðslu væntanlegrar fésektar vegna rökstudds gruns um að A hefði gerst sekur um refsiverða háttsemi skv. 1. mgr. 40. gr. laga nr. 50/1988 um virðisaukaskatt, sbr. og 1. mgr. 262. gr. almennra hegningarlaga. Um grundvöll beiðinnar var vísað til 6. og 7. mgr. 113. gr. laga nr. 90/2003 um tekjuskatt. Af hálfu A var beiðni þessari mótmælt með rökstuddu bréfi til skattrannsóknarstjóra og þess óskað að hún yrði afturkölluð.

Tollstjóri lagði fram kyrrsetningarbeiðni til Sýslumannsins í Reykjavík og fór fram á að hann kyrrsetti svo mikið af eignum A að nægði til tryggingar fullnustu framangreindrar kröfu. Áður hafði A og krafist þess gagnvart sýslumanni að væntanlegri kyrrsetningarbeiðni yrði hafnað.

Krafa tollstjóra um kyrrsetningu eigna A var tekin fyrir hjá sýslumanni hinn og gegn mótmælum féllst sýslumaður á að gerðin skyldi ná fram að ganga

Í dómi Hæstaréttar, sem staðfesti hinn kærða úrskurð héraðsdóms, var bent á að með lögum nr. 23/2010 var bætt við 113. gr. laga nr. 90/2003 um tekjuskatt heimild til „að krefjast kyrrsetningar hjá skattaðila og öðrum þeim er rökstuddur grunur um refsiverða háttsemi skv. 109. gr. beinist að ...“. Í tilvitnaðri 109. gr. laga nr. 90/2003 er að finna heimild til refsingar sé brotið gegn ákvæðum þeirra laga. Samsvarandi ákvæði um refsingar er, að því er virðisaukaskatt varðar, að finna í 40. gr. laga nr. 50/1988 um virðisaukaskatt. Til þess ákvæðis er ekki vísað í nefndu nýmæli um heimild til kyrrsetningar. Hæstiréttur taldi því, með hliðsjón af þeim lögskýringarsjónarmiðum sem vísað er til í hinum kærða úrskurði, að ekki væri unnt að fallast á með tollstjóra að almenn tilvísun í 5. mgr. 49. gr. laga nr. 50/1988 til laga nr. 90/2003 dugi til að veita lagaheimild til kyrrsetningar vegna ætlaðra brota gegn lögum nr. 50/1988. Því skorti lagaskilyrði til að gerðin næði fram að ganga.

Bindandi álit RSK 5/10

Álitsbeiðni varðaði fyrirhugaða nýtingu á sölurétti á hlutabréfum og var óskað eftir bindandi álit á eftirfarandi staðhæfingu:

að nýting söluréttar á þeim eignarhlutum í A hf. sem keyptir voru af einkahlutafélagi í eigu stjórnandans og fjármagnaðir voru með lánsfé (e. Dept Financed Shares) feli ekki í sér skattskyldar tekjur í hendi stjórnandans sem A hf. beri að halda eftir af og standa skil á staðgreiðslu opinberra gjalda.

Frekari málavöxtum er list þannig að á árinu 2007 voru stjórnendum A hf. (álitsbeiðanda) boðin hlutabréf í félaginu til kaups á markaðsverði. Stóð kaupendum til boða fjármögnun kaupanna hjá R banka hf., fyrir milligöngu félagsins. Í þeim tilvikum sem slík fjármögnun var nýtt, líkt og var í því tilviki sem hér er beiðst álits um, þá voru hin keyptu hlutabréf sett bankanum að handveði til tryggingar láninu.

Samhliða kaupunum var gerður söluréttarsamningur milli A hf. annars vegar og viðkomandi kaupanda, stjórnandans eða eftir atvikum lögaðila á hans vegum, hins vegar, þar sem A hf. skuldbatt sig til þess að kaupa til baka öll hin keyptu hlutabréf kaupanda að skaðlausu að uppfylltum skilyrðum söluréttarsamningsins milli aðila. Sölurétturinn var veittur án sérstaks endurgjalds.

Það liggur fyrir að flestir stjórnendanna og/eða lögaðilar í þeirra eigu, íhuga að nýta sér söluréttinn vegna skuldsettu kaupanna, þar á meðal einkahlutafélag þess stjórnanda sem álitsbeiðnin snýr að. Leitar A hf. bindandi álits ríkisskattstjóra til þess að fá staðfestingu á því að skilningur félagsins, um að nýting söluréttar einkahlutafélags stjórnandans á þeim hlutabréfum sem fjármögnuð voru með lánsfé (e. Dept Financed Shares) feli ekki í sér skattskyldar tekjur í hendi stjórnandans sem félaginu beri að halda eftir af og standa skil á staðgreiðslu opinberra gjalda, sé réttur.

Í forsendum ríkisskattstjóra fyrir hinu bindandi álit kemur fram að embættið líti svo á að sé söluréttarverð við nýtingu á sölurétti í samræmi við upphaflegt kaupverð, sem hafi á þeim tíma verið markaðsverð, myndast ekki skattskyldar tekjur í hendi starfsmannsins samkvæmt 1. mgr. 1. tölul. A-liðs 7. gr. laga nr. 90/2003 og því komi ekki til skylda hjá álitsbeiðanda til að halda eftir og standa skil á staðgreiðslu.

Ef hins vegar verð hlutabréfa við nýtingu söluréttar er hærra en kaupverð hlutabréfanna verði að líta á mismuninn á söluréttarverðinu og upphaflegu kaupverðinu sem laun samkvæmt 1. mgr. 1. tölul. A-liðar 7. gr. laga nr. 90/2003. Álitsbeiðanda ber þá samkvæmt framangreindu halda eftir staðgreiðslu af framangreindum starfstengdum hlunnindum starfsmanna sinna í samræmi við ákvæði laga nr. 45/1987, um staðgreiðslu opinberra gjalda.

Niðurstaða hins bindandi álits ríkisskattstjóra er því sú að, að því gefnu að söluréttarverðið við nýtingu söluréttar sé ákvarðað í samræmi við upphaflegt kaupverð hlutabréfanna á eignarhlutum í A hf., sem keyptir voru af einkahlutafélagi í eigu stjórnandans og fjármagnaðir voru með lánsfé, þá lítur ríkisskattstjóri svo á að ekki hafi myndast skattskyldar tekjur samkvæmt 1. mgr. 1. tölul. A-liðar 7. gr. laga nr. 90/2003 og álitsbeiðanda sé þar með ekki skylt að halda eftir og standa skil á staðgreiðslu opinberra gjalda.

Ríkisskattstjóri metur þannig endurgjaldslausa veitingu söluréttar ekki til skattskyldra tekna hjá þeim sem nýtur.

Skatta- og lögfræðisvið PricewaterhouseCoopers

Við hjá Skatta- og lögfræðisviði bjóðum upp á margs konar þjónustu, þar með talið ráðgjöf varðandi:

Alþjóðlega skattaráðgjöf · Milliverðlagningu („Transfer pricing“) · Skattlagningu rekstraraðila
Skattlagningu einstaklinga · Virðisaukaskatt · Félagarétt · Samruna, skiptingar og yfirtökur

Starfsmenn sviðsins hafa mikla reynslu og yfirgripsmikla þekkingu á sviði skatta- og Félagaréttar og veita viðskiptavinum aðstoð og ráðgjöf varðandi lögfræðileg álitaefni sem skapast innanlands sem og erlendis.

Til að fá frekari upplýsingar um starfsemina er hægt að hafa samband við eftirfarandi starfsmenn:

Ábyrgðarmaður:
Elín Arnadóttir
sviðsstjóri Skatta- og lögfræðisviðs
Sími: +354 550 5322
elin.arnadottir@is.pwc.com

Ritstjóri:
Ásta Kristjánsdóttir
ráðgjafi/lögfræðingur
Sími: +354 550 5352
asta.kristjansdottir@is.pwc.com

Þessi samantekt felur ekki í sér ráðgjöf af neinu tagi. Ekki ætti að hafast samkvæmt vefriti án þess að fá sérfræðilega ráðgjöf. PricewaterhouseCoopers hf., PricewaterhouseCoopers LLP, hluthafar, starfsmenn og umboðsaðilar bera ekki ábyrgð á upplýsingum sem gefnar eru í þessu vefriti eða aðgerðum sem framkvæmdar eru af hálfu annarra aðila á grundvelli þessara upplýsinga.

©2009 PricewaterhouseCoopers hf. Allur réttur áskilinn. "PricewaterhouseCoopers" vísar til PricewaterhouseCoopers hf. á Íslandi, nema ráða megi af samhengi eða beinum tilvísunum að vísað sé í önnur fyrirtæki í samstæðu PricewaterhouseCoopers

PRICEWATERHOUSECOOPERS

Skógarhlíð 12 · 105 Reykjavík
sími 550 5300 · fax 550 5302
www.pwc.com/is